

SZÖVEG –
KÓLNEI LÍVIA

SOROZAT –
LÉTKÉRDÉS

A HÚSZÉVES GYEREK IS AJÁNDÉK

A konyhában készítem a szombati ebédet. Késő délelőtt van, Zsuzsi lányom még most reggelizik, közben a telefonját nézegeti. Fél szemmel odasandítva látom, hogy legalább két-három barátjával vagy barátnőjével társalog egyszerre. A rádióból megszólal egy ismert popsláger. Zsuzsi felkapja a fejét.

- ◆ – Tudod, Anyu, hogy ez egy Sia?
– Szia?
– S-sel írják, Sz-szel mondják. Az az énekesnő, aki a Titániummal robbant be az élvonalba, amit David Guettával vett fel.
– Aha – mondom egy kis lelkesedéssel, mert David Guetta sikeres számaait – éppen Zsuzsinak köszönhetően – egy kicsit ismerem.
– Siának voltak zúrókorszakai, de hihetetlenül tehetséges! Ő írja ma a legsikeresebb dalokat Mariah Carey-nek, Rihannának, sőt, még Adele-nek is! És ő maga is nagyon jól énekel! Képzeld, mindig egy táncos kislány helyettesíti a videoklipjein, ha pedig fellép, az arcát paróka takarja el. A paróka lett a védjegye. Igyekszik inkognitóban maradni, alig találni róla igazi arcképet a neten. No meg öregszik is már, túl van az ötvenen. – Nem tudom, Zsuzsi észrevette-e, hogy összehúztam a szemöldökömet erre a kijelentésre, de néhány másodpercre újra belemerült a telefonjába. – Nem is olyan öreg, még csak negyvenkét éves! Nahát! Emlékszel, Anyu, már mutattam neked az *Elastic Heart* című videoklipjét, amiben egy ketrecben táncol egy férfi és egy kislány.
– Emlékszem.
Valóban emlékeztem, mivel nagyszerű az a videó, nem is annyira a zene, hanem a koreográfia: egy „se vele, se nélküle”, szívszorító apa-lánya kapcsolatot jelenít meg. Iszonyú erős. Remekmű, a maga nemében.
A rádióból ezúttal egy szárnyaló, lélekemelő zene szól.

- Hurts. Ez a két pasi is hihetetlen – nyugtázza Zsuzsi, és ezúttal én is lelkesebben bólintok. A Hurts zenéje valóban klassz, én is szívesen hallgatom, amióta Zsuzsi megmutatta nekem. Energiát adnak, feltöltenek ezek a számok, és különleges a hangulatuk. – Ott voltam, majdnem az első sorban a Strand Fesztiválon, a koncertjükön! Azt mondták, a magyar közönség különleges, és látszott rajtuk, hogy tényleg így is érzik. Fehér rózsákat dobáltak be a közönségnek, ez a szokásuk máshol is. Színpadias fogás, de azért szép, nem?
– Valóban szép – nyugtázom, és magamban elképzelem, mintha ott lennék. Melyik nő ne szeretne egy rózsát kapni ezektől a férfiktól, akik ilyen jó zenét játszanak?
– Theo, az énekesük, érdekes pasi. Tudod, Anyu, vannak azok a férfiak, akiken semmi különös nincs, de ahogy mozognak, megszólalnak vagy elmosolyodnak, egyszeriben különlegessé válnak.
– Hogyne tudnám, nagyon is ismerem ezt a típust. Huszonnyolc éve viselem a következményeit, hogy egyszer megismertem egy ilyen férfit – hunyorítok Zsuzsira, és megérti további magyarázat nélkül is.
– Szerintem a *Help* című számuk valójában Istenről szól. És nemcsak az, hanem még több is.
Nem csodálkozom. Ami szép, ami nagyra tör, az előbb-utóbb Istenhez ér, vagy gyakran már eleve tőle indul.
– A *Wonderful life*-ot pedig a *Vámpírnapló*kából ismertem meg. Abból a tévésorozatból, amit gimnazista koromban pöntekenként együtt néztünk. Emlékszel, Anyu?

Sia egy moszkvai koncerten, 2016. augusztus 4.

Tényleg, majdnem elfeledkeztem már erről! A második és harmadik évadot néztük végig együtt – Zsuzsi alaposan kihasználta az én fantasy-rajongásomat. Aztán persze megbeszéltük, hogy az első széria még borzasztóan rossz, nyomasztó és hatásvadász volt, de a sorozat később, becsületére a filmkészítőknek, lényegesen jobb lett. Zsuzsi persze minden évadot megnézett, de nem aggódtam, mert akkor már biztos voltam benne, hogy lelkileg és ízlésben is felvértezten áll hozzá. Rendszeresen elmesélte nekem a szövevényes történet alakulását.

– Emlékszem, mennyire megdöbbenek az osztálytársaim, amikor mondtam nekik, hogy sietek haza, mert az anyukámmal nézem a *Vámpírnapló*kat. Irigyeltek érte.

Valóban, volt néhány kétesnek tűnő, valójában azonban jó közös anya-lánya akciónk az elmúlt húsz évben.

Elkődösülő szemmel nézek utána, amikor elviharzik otthonról, mert halaszthatatlan baráti találkozója van. A leves közben elkészült, de én egy ideig még furcsa, elfogódott érzéssel kevergetem. Zsuzsi elhullajtott szófoslányaitól, apró gondolataitól ismét gazdagabb lettem. Ezek a látszólag mellékes – sőt, sokak szemében értéktelen – beszélgetések számomra az élet savát-borsát adják. Miatta nem tekintek idegenül a tizen- és huszonevesek világára. Általa nem veszítem el a szimpátiámat a fiatalság iránt, és nem válok irigygé. Hálás vagyok neki, hogy megosztja velem az élményeit. És ő csak az egyik a három gyermekemből! A legfiatalabb. ♦

Az Atlanta Falcons gigantikus stadionja előtt egy főként fémből és fából készült sólyom vigyázza a bejáratot.

A műremeket egy fiatal **magyar** képzőművész tervezi.

Miként lesz egy **pesti srác** nagymenő a világban?

GYŰJTŐ

Minden szerdán a Trend FM-en
15.30-tól

**Hallgassa további
érdekességéért
a kultúra és befektetés világából**

TREND **FM** ^{94.2}
Gazdaság és Kultúra

www.trendfm.hu